

Co je láska?

...očima kvantového fyzika...

Jak je všeobecně známo, lze lásku dělit do mnoha kategorií – od lásky milenecké, manželské (pozor, to není totéž), bratrské a sesterské, přátelské až k lásce materiální. Nás ovšem jednotlivé kategorie nezajímají, jde nám spíše o vymezení samotného pojmu láska.

Především si spousta lidí lásku plete se zamilováním nebo chvilkovým nadšením pro někoho či něco. To je základní chyba, kterou jsme však už prokoukli, neboť jako vědci víme, že láska patří do kategorie silných interakcí, zatímco zamilování nebo krátkodobé nadšení zpravidla řadíme mezi interakce slabé.

Láska se vyznačuje silnou přitažlivostí a kde je přitažlivost, tam fyzik hledá sílu a kvantový fyzik interakce mezi elementárními částicemi. Kvantový fyzik si jako tradičně s psychologickými pojmy nedokáže poradit bez berliček svého oboru a tak hledá po svém příčinu toho, proč lidé tolik lpí na ostatních (nebo i na věcech) s takovou intenzitou a zpravidla po celý život. Dnešní fyzik má ve věci jasno, protože není hloupý a už slyšel o tzv. silné interakci.

Silná interakce má krátký dosah (cca femtometry), probíhá na atomech membrán neuronů, kde elementární částice gluony tvoří stabilní vazby a atomové fixace, které vedou k častému myšlení tak říkajíc jedním směrem (gluony jiný směr nepřipustí). Jak již bylo řečeno, hlavní roli zde hrají gluony, elementární částice s nenulovým tzv. barevným nábojem, který rozlišujeme na 8 druhů podle *barev* (v podstatě jde o spin), čímž lze vysvětlit mnohostrannou variabilitu a pestrost podob lásky. Dále je důležité vědět, že silná interakce je *výběrová*, proto se pak každý konkrétní jedinec zaměřuje na různé objekty v rámci oboru své touhy.

Krátce shrnuto, láska je silná interakce v hlavě, která člověku vydrží na celý život, a v kostce jde o silnou vazbu orientovanou na někoho nebo něco. Doprovodným jevem bývá často respekt a úcta k objektu lásky.

13.4.2004

Věra Šumová